

Urząd Zamówień
Publicznych

Rynek zamówień publicznych

II kwartał 2024 r.

**Kontrola udzielania
zamówień publicznych**

Statystyki dotyczące kontroli udzielania zamówień publicznych

Kontrole uprzednie

Sprawy	Liczba	
Wszczęte	66	
Zakończone	56	
Wyniki	Liczba	Struktura procentowa
Odstąpiono od kontroli	0	0%
Nie stwierdzono naruszeń	27	48%
Stwierdzono naruszenia	29	52%
w tym:		
zalecenie unieważnienia	0	0%
zalecenie usunięcia naruszeń	4	14%
naruszenia formalne (bez zaleceń)	25	86%

Kontrole doraźne

Sprawy	Liczba	
Wszczęte	90	
Zakończone	82	
Wyniki	Liczba	Struktura procentowa
Nie stosuje się PZP	3	4%
Odstąpienie od kontroli	1	1%
Brak naruszeń	9	11%
Stwierdzono brak naruszeń mających wpływ na wynik postępowania	51	62%

Stwierdzono podstawy do dalszego prowadzenia kontroli	1	1%
Stwierdzono naruszenia	17	21%
w tym: zawiadomienie RDFP	6	-

Postępowania wyjaśniające

Sprawy	Liczba	
Wszczęte	80	
Zakończone	194	
Wynik	Liczba	Struktura procentowa
przekazane do kontroli	80	41%

Zaniechanie stosowania przepisów ustawy Pzp do zamówień na usługi zapewnienia transportu przez gminę - zamawiającego publicznego

Kontrole postępowań o udzielenie zamówienia publicznego, w przedmiocie zapewnienia usług z zakresu transportu na terenie gminy (m.in. przewozu, dowozu dzieci, uczniów do placówek oświatowych, świadczenie usług transportu zbiorowego) wykazały, iż zamawiający – gminy - zlecają wykonywanie tego typu usług z pominięciem stosowania przepisów ustawy Pzp.

Biorąc powyższe pod uwagę, na wstępie należy zauważyć, iż przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych, w dziedzinie zamówień klasycznych, mają zastosowanie do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego oraz organizacji konkursów o wartości zamówienia lub konkursu od progu kwotowego 130 000 zł¹. Powyższy próg kwotowy ma

¹ art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 1605 ze zm.), dalej: „ustawa Pzp”.

zastosowanie tylko w odniesieniu do zamówień udzielanych przez zamawiających publicznych i tylko w odniesieniu do organizacji konkursów oraz udzielania zamówień klasycznych, a więc do takich konkursów i zamówień, które nie są konkursami ani zamówieniami sektorowymi, ani zamówieniami w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa.

Zgodnie z art. 4 pkt 1 ustawy Pzp, przepisy ustawy stosuje się do zamawiających publicznych, którymi są jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych². Gmina, jako jednostka samorządu terytorialnego (art. 9 pkt 2 ustawy o finansach publicznych), należy do jednostek sektora finansów publicznych. Zatem – gmina - posiada status zamawiającego publicznego, a więc podmiotu zobowiązanego do stosowania ustawy Pzp przy udzielaniu zamówień publicznych.

Nadto, zamówienia udziela się wykonawcy wybranemu zgodnie z przepisami ustawy. Zasada wyrażona w art. 17 ust. 2 ustawy Pzp, przy uwzględnieniu zasady legalizmu działania zamawiającego, nakłada na zamawiającego obowiązek udzielenia zamówienia publicznego wykonawcy, który uczestniczył w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego oraz został wybrany zgodnie z przepisami ustawy Pzp.

W tym miejscu konieczne jest również wskazanie, iż zgodnie z treścią art. 39 ust. 2 ustawy³ z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (t.j. [Dz.U. z 2023 r. poz. 900](#)), droga dziecka z domu do szkoły nie może przekraczać:

- 1) 3 km - w przypadku uczniów klas I-IV szkół podstawowych;
- 1) 4 km - w przypadku uczniów klas V-VIII szkół podstawowych.

Jeżeli droga dziecka z domu do szkoły, w której obwodzie dziecko mieszka przekracza odległości wymienione w ust. 2, obowiązkiem gminy jest zapewnienie bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu dziecka albo zwrot kosztów przejazdu dziecka

² Dz. U. z 2021 r. poz. 305.

środkami komunikacji publicznej, jeżeli dowożenie zapewniają rodzice, a do ukończenia przez dziecko 7 lat - także zwrot kosztów przejazdu opiekuna dziecka środkami komunikacji publicznej (art. 39 ust. 3 pkt 1 ustawy Prawo oświatowe).

Z treści art. 39 ust. 3 pkt 1 ustawy Prawo oświatowe wynika więc, że gmina może realizować obowiązek dowozu dzieci z domu do szkoły i z powrotem na dwa sposoby, tj. poprzez rzeczywiste zapewnienie bezpłatnego transportu dzieci i ich opieki w czasie przewozu albo poprzez zwrot kosztów przejazdu dziecka środkami komunikacji publicznej, jeżeli dowożenie zapewniają rodzice. Oba ww. sposoby realizacji przedmiotowego obowiązku gminy różnią się od siebie w istotny sposób. W przypadku zwrotu kosztów za przejazd dziecka, koszty te ponosi uprzednio rodzic dziecka, który dokonuje zakupu biletów umożliwiających przejazd dziecka środkami komunikacji publicznej z domu do szkoły i z powrotem. Gmina natomiast zwraca rodzicom dzieci faktycznie poniesione koszty przejazdu dziecka komunikacją publiczną na podstawie zakupionych biletów, jako dowodu ich poniesienia. Dokonanie zwrotu w sposób opisany powyżej nie wymaga na żadnym etapie stosowania przepisów ustawy Pzp. Natomiast gdy gmina zapewnia bezpłatny transport dziecka i jego opiekę w czasie przewozu (w drodze wyboru przewoźnika), wówczas rodzic dziecka nie ponosi jakichkolwiek kosztów przejazdu dziecka z domu do szkoły i z powrotem. W tym przypadku zastosowanie znajduje ustawa Pzp.

Przykład naruszenia nr 1 – KND/157/23/DKZP

Prezes Urzędu po przeprowadzeniu kontroli doraźnej stwierdził naruszenie przez Zamawiającego przepisów: art. 4 pkt 1 ustawy Pzp w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp polegające na zawarciu porozumienia na realizację zadania polegającego na zapewnieniu bezpłatnego transportu dzieci i młodzieży szkolnej do Szkoły Podstawowej (...) i Przedszkola Publicznego (...) w (...) z pominięciem stosowania przepisów ustawy Pzp, a w konsekwencji naruszenie art. 17 ust. 2 ustawy Pzp poprzez udzielenie zamówienia wykonawcy, który nie został wybrany zgodnie z przepisami ustawy Pzp.

W toku kontroli doraźnej ustalono, iż Zamawiający - Gmina (...) w dniu 11 sierpnia 2023 r. bez przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego zawarł

porozumienie z Przedsiębiorstwem Komunikacji Samochodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w (...) na realizację zadania polegającego na zapewnieniu bezpłatnego transportu dzieci i młodzieży szkolnej do Szkoły Podstawowej (...) i Przedszkola Publicznego (...), poprzez refundację biletów dalej: „Porozumienie”.

W myśl § 1 ust. 2 zawartego Porozumienia Przewoźnik oświadcza, że realizuje na terenie Gminy (...) na podstawie wymaganych przepisami prawa zezwoleń, publiczną komunikację zbiorową, która w ramach ustalonych rozkładów jazdy jest w stanie w pełni zabezpieczyć potrzeby Gminy (...) w zakresie obowiązku zapewnienia bezpłatnego transportu dzieci i młodzieży szkolnej do placówek wymienionych w ust. 1.

Zgodnie z § 2 ust. 1 Porozumienia Przewoźnik zobowiązuje się do utrzymania istniejącej sieci publicznej komunikacji zbiorowej, o której mowa w § 1 Porozumienia w okresie od dnia 01.09.2023 r. do dnia 21.06.2024 r., oraz umożliwienia zakupu biletów miesięcznych z ulgą ustawową dla dzieci i młodzieży szkolnej lub biletów 30-dniowych bez ulgi ustawowej.

Jednocześnie jak wynika z § 2 ust. 3 Porozumienia Przewoźnik zobowiązuje się do zatrudnienia opiekunów i zapewnienia ich obecności w autobusach i pojazdach, którymi będą przewożone dzieci i młodzież szkolna.

Zgodnie z § 2 ust. 4 zd. 1 Porozumienia rozkład jazdy, oraz określenie trasy przejazdu obowiązujące w dniu nauki szkolnej ustalane będą każdorazowo przez Przewoźnika, z tym że Przewoźnik zobowiązuje się dołożyć starań, aby ustalone przez niego rozkłady jazdy uwzględniały potrzeby uczniów w zakresie dojazdów do szkół i odwozu uczniów po zakończonych zajęciach szkolnych, o których mowa w § 1 niniejszego Porozumienia.

Gmina (...) zobowiązuje się do przedstawienia Przewoźnikowi, za pośrednictwem Dyrektorów placówek wymienionych w § 1 ust. 1 co miesiąc, nie później niż do przedostatniego dnia roboczego poprzedniego miesiąca, imiennej listy uczniów, którym Przewoźnik zobowiązuje się sprzedać z ulgą ustawową bilety miesięczne, o których mowa w § 2 ust. 1 Porozumienia lub bilet 30-dniowy bez ulgi ustawowej. (§ 3 ust. 1 Porozumienia).

W treści Porozumienia zostały uregulowane także szczegóły ponoszenia przez Gminę kosztów zakupu biletów w związku z realizacją powyższego zadania. Zgodnie z § 5 ust. 1 Porozumienia *Przewoźnik zawiera z rodzicem umowę przewozu dzieci do placówek wymienionych w § 1 ust. 1 poprzez sprzedaż biletu miesięcznego z odroczoną płatnością, oraz Porozumienie w sprawie wyrażenia zgody rodzica na zwrot kosztów biletu bezpośrednio Przewoźnikowi. W myśl zaś § 5 ust. 4 Porozumienia Gmina (...) na podstawie zgody rodziców w terminie 21 dni od daty wpływu faktury zawierającej wykaz sprzedanych biletów przekazuje środki pieniężne bezpośrednio Przewoźnikowi.*

Zamawiający w wyjaśnieniach przekazanych do Prezesa Urzędu wskazał, iż *Porozumienie z przewoźnikiem Przedsiębiorstwem Komunikacji Samochodowej (...) Sp. z o.o. faktycznie nie zostało podjęte w następstwie jednego z trybów przewidzianych w ustawie Pzp, gdyż w ocenie Gminy dotyczy ono refundacji kosztów nabycia biletów w stosunku do rodziców, a Gmina jedynie ze względów technicznych występuje jako płatnik w stosunku do przewoźnika - zamiast rodziców, którzy w innej sytuacji prowadziliby rozliczenia z Gminą i przewoźnikiem. Powyższe rozwiązanie wynika wprost z pisemnych wniosków (deklaracji) rodziców. Jak zaznaczył Zamawiający zapewnienie bezpłatnego transportu dzieciom i młodzieży do placówek oświatowych wynika z art. 39a ust. 3 i 4 ustawy Prawo oświatowe. Zgodnie z powyższym, obowiązkiem Gminy jest zapewnienie bezpłatnego transportu (czego Gmina nie realizuje) albo zwrot kosztów przejazdu dziecka środkami komunikacji publicznej, jeżeli dowożenie zapewniają rodzice (co właśnie występuje, gdyż dzieci dowożone są w ramach istniejącej linii komunikacji publicznej, kursującej na podstawie zezwolenia Wójta Gminy (...) nr 2/2022).*

W kolejnych wyjaśnieniach Zamawiający podniósł, iż *Gmina nie ustalała wartości usługi, ponieważ nie ma tu zastosowania zamówienie (usługa), a jedynie zwrot wydatków dla rodziców. Jeśli rodzice chcą sobie otrzymać zwrot wydatków za przejazd pociągiem, jest to również możliwe na podobnej zasadzie (pociąg kursuje na trasie (...)). Na terenie Gminy aktualnie nie obowiązuje zezwolenie na realizację przewozów autobusowych, wydane przez Wójta dla innych przedsiębiorstw niż Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej (...) Sp. z o. o. Obowiązywało inne zezwolenie nr 1/2019 wydane dla Przedsiębiorstwa*

Komunikacji Samochodowej Sp. z o.o. w (...), obowiązujące do 31 grudnia 2023 r., jednak w roku szkolnym 2023/2024 żadne przewozy na trasie do szkoły/przedszkola nie były prowadzone. Aktualnie nie ma przewoźników funkcjonujących na trasie do szkoły/przedszkola i z powrotem. Cena przewozu w dwie strony dla dziecka korzystającego z ulgi 49% wynosi 130 zł miesięcznie; jest ponoszona przez rodziców, którzy zwracają się do Gminy o zwrot kosztów. O liczbie dzieci korzystających w poszczególnych miesiącach Urząd Gminy dowiaduje się z faktur (wystawianych przez przewoźnika na podstawie cesji rodziców na rzecz przewoźnika) i jest to liczba zmienna w następujących po sobie miesiącach.

W oparciu o przekazane przez Zamawiającego faktury ustalono, iż z usług transportu zbiorowego powyższego przewoźnika w okresie od sierpnia 2023 r. do marca 2024 r. w zależności od miesiąca korzystało 1 - 25 przedszkolaków oraz 120 - 125 uczniów. Koszt biletu miesięcznego ze zniżką wynosił 130 zł. W powyższym okresie sprzedanych zostało 199 biletów przedszkolnych i 985 biletów szkolnych.

Łączna wartość wydatków poniesionych przez Gminę w okresie od zawarcia porozumienia, tj. od dnia 11.08.2023 r. do 26.03.2024 r. na refundację kosztów biletów wynikająca z ww. porozumienia to 142 518,55 zł netto (153 920,00 zł brutto). Przy czym należy zauważyć, iż koszty te będą wyższe, bowiem realizacja zadania wynikającego z Porozumienia zakończy się dnia 21.06.2024 r.

Prezes Urzędu ustalił, m.in. w oparciu o treści udzielonych przez Zamawiającego wyjaśnień, iż Gmina wybrała formę zwrotu kosztów przejazdu dziecka środkami komunikacji publicznej poprzez refundację kosztów tychże biletów na rzecz rodziców. W kwestii zawartego Porozumienia Zamawiający wskazał, iż „w ocenie Gminy dotyczy ono refundacji kosztów nabycia biletów w stosunku do rodziców, a Gmina jedynie ze względów technicznych występuje jako płatnik w stosunku do przewoźnika - zamiast rodziców, którzy w innej sytuacji prowadziliby rozliczenia z Gminą i przewoźnikiem. Powyższe rozwiązanie wynika wprost z pisemnych wniosków (deklaracji) rodziców. Jak zaznaczył Zamawiający zapewnienie bezpłatnego transportu dzieciom i młodzieży do placówek oświatowych wynika z art. 39a ust. 3 i 4 ustawy Prawo oświatowe. Zgodnie z powyższym, obowiązkiem Gminy jest zapewnienie bezpłatnego transportu (czego Gmina nie realizuje) albo zwrot kosztów przejazdu dziecka środkami komunikacji publicznej, jeżeli dowożenie zapewniają rodzice (co właśnie występuje,

gdyż dzieci dowożone są w ramach istniejącej linii komunikacji publicznej, kursującej na podstawie zezwolenia Wójta Gminy (...) nr 2/2022.

Powyższe potwierdza również treść § 5 Porozumienia, gdzie szczegółowo zostały zapisane zasady rozliczania kosztów biletów przez rodziców. Jednocześnie, z ustaleń Prezesa wynika, iż analiza treści Porozumienia wskazuje, iż w stanie faktycznym niniejszej sprawy mamy do czynienia z zapewnieniem przez Gminę bezpłatnego transportu dzieci do szkół na terenie Gminy wraz z ich opieką w czasie przewozu. Wskazuje na to brzmienie § 1 ust. 2, § 2 ust. 1, 3 i 4, § 3 ust. 1 Porozumienia oraz fakt, że rozliczenie przedmiotowej usługi następuje pomiędzy Gminą a Przewoźnikiem, a rodzic dziecka nie ponosi żadnych kosztów przejazdu dziecka środkami komunikacji publicznej (§ 5 ust. 1 i 4 Porozumienia). Należy podkreślić, że zwrot przez Gminę kosztów biletu bezpośrednio Przewoźnikowi nie jest objęty dyspozycją art. 39 ust. 3 pkt 1) ustawy Prawo oświatowe. Zatem zawarcie Porozumienia obejmującego zwrot kosztów przejazdu uczniów bezpośrednio Przewoźnikowi (§ 5 ust. 4 Porozumienia) nie uprawniało Gminy do odstąpienia od stosowania przepisów ustawy Pzp.

Prezes Urzędu wskazał, iż zauważyć należy, iż w podobnym stanie faktycznym sprawy wypowiedziała się Krajowa Izba Odwoławcza⁴ nie uwzględniając zastrzeżeń Zamawiającego od informacji o wyniku kontroli. Izba stwierdziła, iż: *Gmina realizować może bezpłatny transport uczniów wraz z opieką nad nimi przy pomocy wykonawcy wybranego zgodnie z przepisami ustawy Pzp. Gmina zawiera z wykonawcą umowę w sprawie zamówienia publicznego, w której określone zostają w szczególności: sposób ustalenia trasy przejazdu, jego harmonogram, rozkład jazdy, listę dzieci uprawnionych do bezpłatnego transportu.*

Jeśli gmina wybierze drugą formę realizacji obowiązku zapewnienia bezpłatnego transportu uczniów poprzez zwrot kosztów przejazdu dziecka środkami komunikacji publicznej, w wypadku gdy dowożenie zapewnią rodzice, to wówczas zgodnie z brzmieniem art. 39 ust. 3 ustawy Prawo oświatowe, zwrot kosztów przejazdu przysługiwać będzie rodzicom. Z brzmienia ww. przepisu nie można wywieść wniosku, że zwrot kosztów, jak twierdzi Zamawiający, przysługiwać będzie przewoźnikowi, czyli podmiotowi, który

⁴ Uchwała KIO z dnia 12 lutego 2024 r. sygn. akt KIO/KD 1/24.

przewóz realizuje. Izba wskazuje na istotną okoliczność, iż warunkiem zwrotu kosztów przejazdu musi być fakt ich rzeczywistego poniesienia. A zatem powyższy przypadek nie uzasadnia konieczności stosowania ustawy Pzp. Natomiast, w przypadku gdy, tak jak w stanie faktycznym sprawy, gmina zapewniła bezpłatny transport uczniów raz z opieką nad nimi, przewidując w Porozumieniu zarówno ustalenie trasy przejazdu, imiennej listy uczniów, jak również rozliczenia usług z przewoźnikiem, a rodzice nie ponoszą żadnych kosztów przejazdu dziecka, to nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że mamy do czynienia z drugą formą realizacji obowiązku gminy zapewnienia uczniom mieszkającym w określonej odległości od szkoły transportu, czyli zwrotu kosztów przejazdu dziecka środkami komunikacji publicznej.

Dalej, Izba stwierdziła, iż w stanie faktycznym przedmiotowej sprawy nie znajduje uzasadnienia twierdzenie Gminy, że realizowała ona dowóz uczniów poprzez refundację zwrotu zakupu biletów, jaki rodzice ponosili za dowóz dzieci do szkoły i z powrotem, ponieważ rozliczenie kosztów przejazdu następowało między Gminą a przewoźnikiem. Stanowisko Gminy, zgodnie z którym niezależnie od tego, czy zwrot kosztów zakupu bilety następowałby bezpośrednio do rąk rodzica, czy też, na wyraźny wniosek rodzica zwrot ten dokonywany był w imieniu rodziców na rzecz przewoźnika, wydatki jakie poniosła gmina na zakup biletu pozostawałyby bez zmian, należy uznać za nieuzasadnione. Przepis art. 39 ust. 3 pkt 1 ustawy Prawo oświatowe, przewiduje zwrot kosztu przejazdu dziecka, jeśli dowożenie dzieci zapewniają rodzice, a nie gmina.

W przypadku, gdy Gmina przekazuje, na podstawie zgody rodziców, środki pieniężne bezpośrednio przewoźnikowi, o czym stanowi § 5 ustęp 4 Porozumienia, stanowiące de facto, wynagrodzenie przewoźnika za wykonaną usługę, to w istocie mamy do czynienia z zapewnieniem przez gminę bezpłatnego transportu dzieci wraz z opieką.

Podmioty, które zawarły Porozumienie to Gmina posiadająca status zamawiającego oraz podmiot świadczący usługi w zakresie publicznego transportu publicznego zbiorowego na terenie Gminy. Przedmiotem Porozumienia było nabycie przez zamawiającego od wybranego wykonawcy usługi, którą wykonawca świadczył za wynagrodzeniem.

Izba nie miała wątpliwości, że Porozumienie z 16 sierpnia 2021 r. stanowi zamówienie publiczne w rozumieniu art. 3 pkt 32 ustawy Pzp.

W Informacji o wyniku kontroli Prezes Urzędu stwierdził, iż Zamawiający – Gmina (...) posiada status zamawiającego publicznego, a więc podmiotu zobowiązanego do stosowania ustawy Pzp przy udzielaniu zamówień publicznych. Łączna wartość wydatków poniesionych przez Gminę w okresie od zawarcia Porozumienia, tj. od 11.08.2023 r. do 22.04.2024 r. (dnia poinformowania Zamawiającego o podstawach do dalszego prowadzenia kontroli) wyniosła 142 518,55 zł netto (153 920,00 zł brutto), a zatem przekraczała kwotę 130 000 zł, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp. Dodać należy, iż usługa jest nadal wykonywana przez Przewoźnika, zatem wydatki z nią związane będą wzrastać. Należy podkreślić, że ani przepisy ustawy Pzp, ani innych ustaw szczególnych nie zawierają wyłączenia obowiązku stosowania przepisów ustawy Pzp w zakresie usługi dowozu dzieci do szkół i z powrotem realizowanej poprzez zakup biletów miesięcznych przez Gminę bezpośrednio u Przewoźnika. Zatem, mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu wskazał, że Gmina (...) udzielając przedmiotowego zamówienia była zobowiązana do stosowania ustawy Pzp. Wobec powyższego, Prezes Urzędu stwierdził, że Zamawiający naruszył wskazane w petitum przepisy ustawy Pzp, wskazując również, iż naruszenie to miało wpływ na wynik postępowania, bowiem Zamawiający udzielił zamówienia wykonawcy, który nie został wybrany zgodnie z przepisami ustawy Pzp.

Zamawiający wniósł zastrzeżenia od wyniku kontroli doraźnej, które nie zostały uwzględnione zarówno przez Prezesa Urzędu jak i Krajową Izbę Odwoławczą.

W Uchwale z dnia 19 czerwca 2024 r. (KIO/KD 11/24) Izba stwierdziła, iż z *postanowień Porozumienia z 11 sierpnia 2023 r. wynika, że Zamawiający zapewniał uczniom oraz przedszkolakom bezpłatny transport oraz opiekę nad nimi (§ 2 ust. 3 Porozumienia), ustalenie przez przewoźnika trasy przejazdu (§ 1 ust. 2 Porozumienia), dostarczenie Przewoźnikowi imiennej listy przewożonych dzieci (§ 3 ust. 1 Porozumienia), rozliczenie usług z przewoźnikiem (§ 5 ust. 4, 5 oraz 6 Porozumienia), natomiast rodzice nie ponosili z tytułu przejazdu dzieci do szkoły i z powrotem żadnych kosztów. A zatem, bez wątplenia mamy tu do czynienia z zapewnieniem przez Gminę bezpłatnego transportu dzieci wraz z opieką na nimi, a nie refundacją kosztu zakupu biletów, jaki rodzice ponosili za dowóz dzieci do szkoły i przedszkola. Rozliczenie kosztów przewozu dzieci odbywało się pomiędzy Gminą a Przewoźnikiem. A zatem wbrew twierdzeniu Zamawiającego, istotą Porozumienia z 11 sierpnia 2023 r. nie było jedynie uregulowanie technicznych aspektów rozliczenia umów*

przewozu zawartych przez rodziców dzieci. Ponadto przepis art. 39 ust. 3 pkt 1 ustawy Prawo oświatowe, przewiduje zwrot kosztu przejazdu dziecka, jeśli dowożenie dzieci zapewniają rodzice, a nie gmina. A zatem przedmiotem Porozumienia było nabycie przez Zamawiającego od wykonawcy, wybranego przez Zamawiającego usługi – przewóz uczniów i przedszkolaków do szkoły i przedszkola i z powrotem za wynagrodzeniem. Ponieważ łączna wartość wydatków poniesionych przez Gminę w okresie od zawarcia Porozumienia, tj. od 11.08.2023 r. do 22.04.2024 r. (dnia poinformowania Zamawiającego o podstawach do dalszego prowadzenia kontroli) wyniosła 142 518,55 zł netto, czyli 153 920,00 zł brutto, przekraczała zatem kwotę 130 000 zł, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp, przepisy ustawy Pzp lub innych ustaw nie przewidują wyłączeń zastosowania przepisów Pzp w stosunku do usługi dowozu dzieci do szkół i z powrotem realizowanej poprzez zakup biletów miesięcznych przez Gminę bezpośrednio u Przewoźnika, Gmina (...) udzielając zamówienia była zobowiązana do stosowania ustawy Pzp.

Przykład naruszenia nr 2 – KND/151/23/DKZP

Prezes Urzędu po przeprowadzeniu kontroli doraźnej stwierdził naruszenie przez Zamawiającego przepisów art. 4 pkt 1 ustawy Pzp w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp oraz art. 24 ust. 3 pkt 5) ustawy Pzp, polegające na zawarciu umowy dotyczącej „Świadczenia usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego na terenie Gminy (...)”, z bezpodstawnym pominięciem stosowania przepisów ustawy Pzp, a w konsekwencji naruszenie art. 17 ust. 2 ustawy Pzp poprzez udzielenie zamówienia wykonawcy, który nie został wybrany zgodnie z przepisami ustawy Pzp.

W toku kontroli ustalono, iż Zamawiający w dniu 24 sierpnia 2023 r. zawarł na podstawie art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym z Panem (...) prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą (...), umowę dotyczącą „Świadczenia usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego na terenie Gminy (...)”, dalej również jako „umowa”, z pominięciem stosowania przepisów ustawy Pzp. Przedmiot umowy opisany był w §1 umowy, zgodnie z którym:

Organizator zleca, a Operator przyjmuje do wykonania zadanie pn. „Świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego na terenie Gminy (...)", polegającego na wykonaniu autobusowych usług przewozowych w zakresie transportu publicznego oraz w zakresie krajowego regularnego przewozu osób w krajowym transporcie drogowym w okresie 01 września 2023 r. do 30 czerwca 2024 r. na następujących liniach komunikacyjnych:

Linia 1: B..-N.. C..- S... C...-N... L...- L...-S...- L.- B....,

Linia 2: B...-C...-B...-C...-B...-B...-P...-B....

W ramach przedmiotu umowy w okresach i na liniach określonych w §1 ust 1 lit a, b, Operator zapewni przewóz uczniów do i ze Szkoły Podstawowej im. Jana Pawła II w (...).

Przewóz uczniów do i ze szkoły wskazanej w ust. 2 wykonywany będzie w ramach transportu publicznego, na liniach wskazanych w ust. 1 lit. a, b, oraz w okresach tam wskazanych, co oznacza, że uczniowie będą wsiadać i wysiadać na wyznaczonych przystankach. Przewidywana liczba uczniów wynosi 171 i będzie zmienna. Przez uczniów rozumie się również dzieci z oddziału przedszkolnego szkoły, o której mowa w ust 2.

Uczniowie będą dowożeni na podstawie posiadanych przez każdego z nich miesięcznych biletów imiennych. Miesięczne bilety imienne nabywane będą dla każdego z uczniów odrębnie przez Organizatora w ramach wynagrodzenia, o którym mowa w § 4 ust. 4, czym Organizator realizuje obowiązek wynikający z art. 39 ust. 3 ustawy Prawo oświatowe w zakresie pokrycia kosztów przejazdu ucznia środkami komunikacji publicznej. Cena imiennego biletu miesięcznego dla ucznia wynosi 138,00 zł brutto.

Przewóz uczniów do i ze szkoły wskazanej w ust. 2 wykonywany będzie w obecności opiekunów, zapewnianych przez cały okres trwania umowy przez Operatora. Operator zapewni bezpłatny przejazd 2 opiekunów sprawującym opiekę nad uczniami podczas dowozu do szkoły i odbioru ze szkoły.

Operator zobowiązany jest zapewnić autobus o liczbie miejsc wystarczającej dla przewozu uczniów i zapewnienia świadczenia usługi publicznego transportu zbiorowego.

Bilety będą dystrybuowane poprzez ich sprzedaż przez Operatora w każdym z autobusów, wykorzystywanych do świadczenia usługi objętej przedmiotem niniejszej umowy, (w zakresie biletów jednorazowych) oraz drukowane na zamówienie Organizatora (w zakresie miesięcznych biletów imiennych dla uczniów).

Płatnikiem faktur wystawionych przez Operatora za usługi podane w ust. 1 jest Gmina (...).

W § 4 umowy zawarte były szczegóły dotyczące zasad wypłaty wynagrodzenia Operatora z tytułu realizacji przedmiotu umowy w zakresie przewozu uczniów oraz innych kategorii pasażerów:

§4

Całość środków finansowych, uzyskanych z tytułu sprzedaży biletów jednorazowych przedmiotowych liniach komunikacyjnych, stanowić będzie przychód Operatora.

Po każdym miesiącu wykonywania usługi, w terminie 2 dni roboczych, licząc do końca danego miesiąca kalendarzowego, Operator przedstawi zestawienia z liczbą przewiezionych osób oraz sprzedanych biletów. Zestawienie wysyłane będzie na adres e-mail Organizatora: (...) lub dostarczane osobiście do Urzędu Gminy (...).

Operatorowi przysługuje rekompensata od Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego z tytułu utraconych przychodów, w związku ze stosowaniem ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów w publicznym transporcie zbiorowym. Rekompensata będzie obliczona w odniesieniu do liczby miesięcznych imiennych biletów ulgowych oraz innych biletów, sprzedanych z uwzględnieniem przysługujących ulg.

Operatorowi za okres wykonywania umowy w okresach i na liniach określonych w § 1 ust. 1 lit. a, b, należne jest od organizatora ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne w wysokości brutto: 23 598,00 zł (słownie: dwadzieścia trzy tysiące pięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych 00/100) - z zastrzeżeniem postanowień ust. 6 i ust. 7. Wynagrodzenie płatne będzie z dołu, w terminie 21 dni od dnia zakończenia danego miesięcznego okresu rozliczeniowego i dostarczenia prawidłowo wystawionej faktury VAT.

Poza wynagrodzeniem, określonym w ust. 4, w odniesieniu do wskazanych tam okresów, Operatorowi nie przysługuje od Organizatora inna forma wynagrodzenia przewidziana w ustawie o publicznym transporcie zbiorowym.

W ust. 6-11 § 4 umowy przewidziano ponadto postanowienia dotyczące zasad odpowiedniego zmniejszenia wynagrodzenia Operatora przewidzianego w ust. 4 w przypadku siły wyższej, zawieszenia zajęć szkolnych oraz zmiany liczby uczniów w stosunku do przewidywanej w umowie. W szczególności, § 4 ust. 10 umowy przewidywał, że:

W okresie, w którym zajęcia szkolne ze względu na ich zawieszenie nie będą się odbywały, Operator nie jest zobowiązany do realizacji przedmiotu umowy, chyba że zawieszenie dotyczy wyłącznie części oddziałów szkolnych lub oddziału przedszkolnego.

Zamawiający w wyjaśnieniach udzielonych na wezwanie Urzędu wskazał, że *umowa zawarta z firmą (...) z dnia 24 sierpnia 2023 r. obejmowała wyłącznie świadczenie usług publicznego transportu zbiorowego na podstawie Ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym. (...). Zapisy umowy z firmą (...) tj. okres jej zawarcia, regulacje dot. przewozu uczniów, czy zmniejszenia wynagrodzenia operatora w przypadku zawieszenia zajęć szkolnych stanowią podstawę zabezpieczenia przejazdów dzieci do szkół, co jest obowiązkiem Gminy wynikającym z odrębnych przepisów, ponieważ tymi autobusami przewożone są dzieci do szkoły. Zawarcie ww. umowy miało na celu uruchomienie publicznego transportu zbiorowego dla wszystkich mieszkańców z terenu gminy (...) i faktycznie korzysta z niego duża liczba mieszkańców (...). W związku z tym, że w ciągu ostatnich lat napotykał się na problemy przy organizowaniu dowozu dzieci do szkoły postanowiliśmy połączyć te usługi z publicznym transportem zbiorowym. Mówiąc o problemach należy tu podkreślić, że przy organizowaniu przetargu zgłaszała się tylko jedna firma, która oferowała Gminie bardzo wysokie stawki za dowóz dzieci do szkoły. (...) Jeżeli chodzi o czas trwania umowy tj. 01.09.2023 r. do 30.06.2024 r. jest to celowe działanie, aby ograniczyć koszty, w związku z tym, że w okresie wakacyjnym kursuje autobus na linii uruchomionej w ramach Funduszu Autobusowego. Należy także wskazać, że zawieszanie poszczególnych linii transportu zbiorowego jest praktykowane w okresie wakacyjnym nawet w dużych miastach, np. w Szczecinie. (...). Brak konkurencji na rynku transportowym doprowadził do monopolu jednej firmy, która dyktowała niekorzystne warunki i cenę.*

Zawierając umowę na podstawie ustawy o publicznym transporcie zbiorowym jesteśmy w stanie negocjować jej warunki lokalnymi firmami transportowymi. Natomiast w przypadku, gdy ogłaszamy przetarg firmy te albo nie są w stanie złożyć oferty, albo przystępują a na etapie weryfikacji i uzupełnienia dokumentów się wycofują. Oprócz stale rosnących kosztów doszło również niezadowolenie mieszkańców, co do jakości świadczonych usług przez firmę, która wygrywała przetarg. Rodzice składali skargi na kierowcę autobusu. W momencie, kiedy kierowca spowodował wypadek, w trakcie odwozu dzieci ze szkoły zaczęliśmy się obawiać o bezpieczeństwo przewożonych dzieci. (...)

Ustawodawca formując w art. 32 ust. 5 i art. 39 ust. 4 ustawy z 14.12.2016 r. - Prawo oświatowe nie określił zasad zapewnienia bezpłatnego transportu dzieci do placówek oświatowych. Nie ma więc przeszkód, aby gmina realizowała obowiązek w zakresie bezpłatnego transportu dzieci do szkoły, poprzez transport realizowany w ramach przewozów regularnych. Praktyka taka umożliwia bowiem obniżenie kosztów takiego transportu. Zamawiający wskazał również, że na podstawie art. 22 ust. 1 PTZ organizator może zawrzeć umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, w przypadku gdy:

1) Średnia wartość roczna przedmiotu umowy jest mniejsza niż 1 000 000 euro lub świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego dotyczy świadczenia tych usług w wymiarze mniejszym niż 300 000 kilometrów rocznie (...)

Jak natomiast wynika z art. 22 ust. PTZ, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych, z wyłączeniem art. 36, oraz ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie o koncesji na roboty budowlane i usługi. Gmina spełniła warunek o którym mowa w art. 23 ust. 1 PTZ, w dniu 01 lipca 2022 r. jako organizator publicznego transportu zbiorowego opublikowała na stronie (...) na tablicy ogłoszeń oraz w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenie o zamiarze przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia lub bezpośredniego zawarcia umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego (...).

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że we wskazanych na wstępie okolicznościach dopuszczalne było bezpośrednie zawarcie umowy z pominięciem trybów określonych ustawą z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych, pomiędzy

Gminą (...) a przewoźnikiem, której przedmiotem jest świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego na liniach komunikacyjnych na terenie Gminy, których wymiar wynosi 60040 km, to jest mniej niż 300 000 rocznie. Ponadto średnia wartość przedmiotu umowy jest mniejsza niż 1 000 000 euro.

W Informacji o wyniku kontroli Prezes Urzędu stwierdził, iż Zamawiający – Gmina (...) posiada status zamawiającego publicznego, a więc podmiotu zobowiązanego do stosowania ustawy Pzp przy udzielaniu zamówień publicznych. Ponadto, jak wynika z ustaleń kontroli, wynagrodzenie Wykonawcy (...) z tytułu realizacji umowy w zakresie usług dowozu dzieci do szkoły wynosiło 235 980,00 zł (ryczałtowe miesięczne wynagrodzenie Operatora przewidziane w § 4 ust. 4 umowy, pomnożone przez 10 - liczba miesięcy realizacji umowy), zatem przekraczało kwotę 130 000 zł, o której mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp. Jednocześnie podkreślono, że ani przepisy ustawy Pzp, ani innych ustaw szczególnych nie zawierają wyłączenia obowiązku stosowania przepisów ustawy Pzp w zakresie usługi dowozu dzieci do szkół i z powrotem.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu stwierdził, że usługi te, polegające na dowozie uczniów do szkoły, wskazane w szczególności w §1 ust. 2-7, a także należne za ich świadczenie wynagrodzenie Wykonawcy (...), określone w § 4 ust. 4 umowy, wypełniają przesłanki definicji zamówienia publicznego zawartej w art. 7 pkt 32) ustawy Pzp, tj. umowy odpłatnej zawieranej między zamawiającym a wykonawcą, której przedmiotem jest nabycie przez zamawiającego od wybranego wykonawcy robót budowlanych, dostaw lub usług.

Prezes Urzędu podkreślił, iż w orzecznictwie i doktrynie uznaje się przewozy uczniów do szkół za przewozy regularne specjalne⁵, w szczególności:

Dowożenie do szkoły w określonej miejscowości grup uczniów wsiadających do autobusu generalnie o ustalonej godzinie, na określonych przystankach, usytuowanych na ustalonej trasie a następnie odwożenie tych uczniów ze szkoły o określonej godzinie, do miejscowości zamieszkania położonych przy określonej trasie i wysadzanie ich na ustalonych

⁵ Zgodnie z art. 4 pkt 9) ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (t.j. z 2022 r., poz. 2201 ze zm.), przewóz regularny specjalny to niepubliczny przewóz regularny określonej grupy osób, z wyłączeniem innych osób.

przystankach posiada wszystkie cechy przewozu regularnego specjalnego (zobacz też wyrok WSA z Warszawy z dnia 26 stycznia 2006 r., sygn. akt VI SA/Wa 1934/05).⁶

Stale, systematyczne wykonywanie przewozów uczniów na określonej trasie, za odpłatnością określoną w umowie z organizatorem przewozów, w określonych z góry odstępach czasu (na podstawie uzgodnionego rozkładu jazdy) stanowi przewóz regularny specjalny.⁷

Co istotne, Prezes Urzędu wyjaśnił, iż nie kwestionuje dopuszczalności połączenia na mocy jednej umowy świadczenia różnych rodzajów usług transportowych. Przedmiot umowy kształtuje swobodnie Zamawiający, zgodnie ze swoimi uzasadnionymi potrzebami. Ewentualne ograniczenia w tym zakresie, wynikające z odrębnych aniżeli ustawa Pzp przepisów szczególnych, nie podlegają ocenie Prezesa Urzędu. Kontrola Prezesa Urzędu na podstawie art. 607 ust. 1 ustawy Pzp może bowiem dotyczyć jedynie aspektu legalności, tj. zgodności działań i zaniechań Zamawiającego z przepisami ustawy Pzp. W opinii Urzędu Zamówień Publicznych jednakże w takich przypadkach - łączenia usług dowozu dzieci do szkoły z usługami otwartego transportu publicznego na rzecz innych niż uczniowie kategorii pasażerów (potencjalnie objętymi możliwością skorzystania z wyłączenia stosowania przepisów ustawy Pzp, jak powoływany przez Zamawiającego art. 22 ust. 1 pkt 1 ustawy PTZ) zastosowanie znajdują przepisy Działu I Rozdziału 4 ustawy Pzp - *Stosowanie przepisów ustawy do zamówień o charakterze mieszanym*.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 pkt 2) ustawy Pzp, jeżeli zamówienie jest podzielne na części oraz obejmuje równocześnie części, do których mają zastosowanie przepisy ustawy, oraz części, do których tych przepisów nie stosuje się, zamawiający może udzielić zamówienia w częściach lub jednego zamówienia. Zgodnie natomiast z art. 24 ust. 3 pkt 5) ustawy Pzp, w przypadku udzielenia jednego zamówienia, jeżeli zamówienie obejmuje równocześnie część, do której nie stosuje się przepisów ustawy, oraz część, do której mają zastosowanie jej

⁶ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 25 lutego 2014 r. (sygn. akt III SA/Po 1234/13); Ustawa o transporcie drogowym. Komentarz pod red. Dr Macieja Etela, dr hab. Anny Piszcz. Wydawnictwo C.H. Beck 2020 r.

⁷ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 czerwca 2021 r. (sygn. akt II GSK 1211/18).

przepisy, stosuje przepisy ustawy właściwe dla części, do której mają zastosowanie przepisy ustawy, niezależnie od wartości części, do której nie stosuje się przepisów ustawy.

Zgodnie natomiast z ust. 4 ww. artykułu ustawy Pzp, Zamawiający, w przypadkach, o których mowa w ust. 3, nie może udzielić jednego zamówienia w celu uniknięcia stosowania przepisów ustawy.

W ocenie Prezesa UZP, zamówienie będące przedmiotem umowy z dnia 24 sierpnia 2023 r. było podzielne - brak jest bowiem obiektywnych przeszkód, aby usługi transportu publicznego oraz usług dowozu dzieci do szkół realizowane były oddzielnie (na podstawie odrębnych umów, osobnymi autobusami). Świadczy o tym zresztą również fakt, że - jak wyjaśnił sam Zamawiający - w latach ubiegłych organizował on przejazdy dzieci do szkoły na podstawie umów zawieranych w trybie ustawy Pzp, nie łącząc tych usług z usługami transportu publicznego. Zamawiający w przesłanych do Urzędu wyjaśnieniach argumentował, że połączenie tych dwóch rodzajów usług miało na celu uzyskanie oszczędności - jednakże argument ten nie ma znaczenia dla oceny obowiązku stosowania ustawy Pzp wynikającego z art. 24 ust. 3 pkt 5) ustawy Pzp.

W świetle motywu 11 dyrektywy klasycznej oraz motywu 13 dyrektywy sektorowej ustalenie, czy poszczególne części zamówienia można obiektywnie rozdzielić, powinno opierać na właściwym orzecznictwie TSUE. W świetle orzecznictwa TSUE zamówienie będzie podzielne, jeżeli poszczególne części zamówienia mogą istnieć samodzielnie; gdy zaś części tworzą nierozzerwalną całość, zamówienie należy zakwalifikować jako niepodzielne. Można założyć, że zamówienie jest podzielne, jeżeli części zamówienia są zwykle udzielane oddzielnie i ich połączenie w konkretnym przypadku nie jest uzasadnione obiektywnymi przyczynami.⁸

Z kolei zgodnie z art. 25 ust. 2 ustawy Pzp, zamówienie jest niepodzielne na części, jeżeli ze względów technicznych, organizacyjnych lub ekonomicznych tworzy nierozzerwalną całość.

⁸ Prawo zamówień publicznych. Komentarz pod red. Huberta Nowaka i Mateusza Winiarza, Urząd Zamówień Publicznych. Wydanie II. Str. 183.

Ustalenia, czy zamówienie jest podzielne na części, należy dokonywać dla indywidualnych przypadków (por. motyw 11 dyrektywy klasycznej oraz motyw 13 dyrektywy sektorowej). Dla kwalifikacji zamówienia jako niepodzielnego nie jest wystarczający sam zamiar zamawiającego co do traktowania poszczególnych elementów składających się na zamówienie o charakterze mieszanym jako niemożliwych do rozdzielenia; zamiar musi zostać poparty obiektywną argumentacją, która go uzasadnia i potwierdza konieczność udzielenia jednego zamówienia⁹.

Konkludując, Prezes Urzędu stwierdził, iż w jego ocenie potrzeba ograniczenia kosztów usług dowozu dzieci poprzez połączenie ich z usługami otwartego transportu publicznego nie jest wystarczająca do uznania, że pod względem organizacyjnym lub ekonomicznym usługi zbiorowego transportu publicznego oraz niepublicznego transportu specjalnego tworzą nierozzerwalną całość, zatem, jeżeli Zamawiający powinien stosować przepisy ustawy Pzp do części zamówienia obejmującej usługę dowozu dzieci do szkół, w myśl art. 24 ust. 3 pkt 5) ustawy Pzp powinien stosować przepisy ustawy Pzp do całego zamówienia.

Na marginesie Prezes Urzędu wskazał, że w okolicznościach faktycznych kontrolowanej sprawy, taka sama konkluzja, co do obowiązku stosowania przepisów ustawy Pzp, byłaby w przypadku uznania, że przedmiotowe zamówienie było niepodzielne. Zgodnie bowiem z art. 25 ust. 1 pkt 1) ustawy Pzp, jeżeli zamówienie jest niepodzielne na części oraz obejmuje równocześnie elementy, do których mają zastosowanie przepisy ustawy, dotyczące udzielania zamówień w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa, zamówień sektorowych lub zamówień klasycznych, lub elementy, do których mają zastosowanie przepisy ustawy, i do których tych przepisów nie stosuje się, do udzielenia tego zamówienia stosuje się przepisy właściwe ze względu na główny przedmiot zamówienia, z tym że jeżeli zamówienie obejmuje równocześnie elementy koncesji na usługi i zamówienia na dostawy, główny przedmiot zamówienia określa się przez ustalenie, która z wartości danych usług lub dostaw jest wyższa. Z treści dokumentów oraz wyjaśnień przesłanych przez Zamawiającego do Urzędu niewątpliwie wynika, że główny przedmiot niniejszego zamówienia stanowiły usługi dowozu dzieci do szkoły. Świadczą o tym liczne postanowienia dotyczące przedmiotu umowy,

⁹ Tamże, str. 192.

odnoszące się wyłącznie do usług dowozu dzieci (np. §1 ust. 2-6), jak również postanowienie §4 ust. 10 umowy, zgodnie z którym *W okresie, w którym zajęcia szkolne ze względu na ich zawieszenie nie będą się odbywały, Operator nie jest zobowiązany do realizacji przedmiotu umowy, chyba że zawieszenie dotyczy wyłącznie części oddziałów szkolnych lub oddziału przedszkolnego.* Także z załącznika nr 1 do umowy - rozkład jazdy wynika, że wszystkie kursy odbywały się wyłącznie w dni nauki szkolnej, a posiadacze biletów miesięcznych (tj. uczniowie) mieli mieć zagwarantowane pierwszeństwo przejazdu. Powyższe świadczy o tym, że usługi otwartego transportu publicznego (które mogły podlegać wyłączeniu stosowania przepisów ustawy Pzp określonego w art. 22 ust. 1 pkt 1) UPTZ) miały w istocie akcesoryjny charakter w stosunku do usług dowozu dzieci i miały być świadczone jedynie pod warunkiem, że usługi dowozu dzieci w danym okresie będą się odbywały. Za tym, że usługi otwartego transportu zbiorowego nie stanowiły głównego przedmiotu umowy przemawia również ich wartość - zgodnie z wyjaśnieniami Zamawiającego, wartość biletów jednorazowych ze świadczenia usług transportu zbiorowego na terenie Gminy (...) za okres 01.09.2023-28.02.2024 wyniosła 410 zł (przy liczbie sprzedanych biletów jednorazowych - 50). Należy zatem stwierdzić, że - wbrew twierdzeniu Zamawiającego wyrażonemu w wyjaśnieniach przesłanych do Urzędu - usługi transportu publicznego zbiorowego stanowiły w rzeczywistości marginalną część umowy, zaś przeważającą jej część stanowiły usługi dowozu dzieci do szkół.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu stwierdził wskazane w petitum naruszenie przepisów ustawy Pzp. Zamawiający nie wniósł zastrzeżeń od wyniku kontroli doraźnej.

Zauważyć należy, iż naruszenie art. 4 pkt 1 ustawy Pzp w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp, oraz art. 17 ust. 2 ustawy Pzp, dostrzeżone zostało przez Prezesa Urzędu m.in. również w kontrolach postępowań o udzielenie zamówienia publicznego dotyczących usług zapewnienia transportu udzielonych z pominięciem stosowania ustawy Pzp, o następujących sygnaturach: KND/97/23/DKZP, KND/147/23DKZP, KND/156/23/DKZP.